

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215226200
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7215226200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, so sídlom Hollého 14, Prešov, IČO: 00 610 577, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOGA a spol., s.r.o., so sídlom Žriedlova 3, Košice, IČO: 36863947, proti žalovanej: F. A. X., Z. XX.X.XXXX, bytom K. X, A., v konaní o zaplatenie 1.738,72 eur s prísł., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 17. decembra 2019 č.k. 24C/387/2015-148

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o povinnosti žalovanej na zaplatenie úrokov z omeškania.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o nároku na náhradu trov konania a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.738,72 € s úrokmi z omeškania 5,05 % z dlžnej sumy ročne od 1.5.2015 až do zaplatenia, ktorú dlžnú sumu žalovanej povolil uhradiť v mesačných splátkach vo výške 400 € splatných vždy do posledného dňa každého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalobcu z dohody o zvyšovaní kvalifikácie uzavretej stranami sporu dňa 21.10.2009, na základe ktorej sa žalobca ako zamestnávateľ zaviazal uhrádzať náklady žalovanej, jeho zamestnankyne, spojené so štúdiom v špecializovanom odbore neurológia, oproti povinnosti žalovanej zotrvať v pracovnom pomere u žalobcu po dobu 5 rokov odo dňa ukončenia štúdia. Žalovaná špecializačné štúdium ukončila 21.10.2014, avšak pracovný pomer žalovanej skončil ku dňu 30.4.2015 na základe výpovede danej žalobcom žalovanej podľa § 63 ods. 1 písm. e/ zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ZP) z dôvodov závažného porušenia pracovnej disciplíny. Žalovaná na pojednávaní dňa 26.11.2019 uznala nárok v časti istiny, čo do dôvodu a výšky, preto súd ohľadom tohto plnenia rozhodol podľa § 282 CSP rozsudkom na základe uznania. Súčasne žalovanej uložil povinnosť na úhradu úrokov z omeškania v súlade s návrhom žalobcu odkazujúc na § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (OZ) v zmysle ktorého, ak je dlžník v omeškani s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo popri plnení aj na úroky z omeškania. Hodnotu úrokov z omeškania priznal žalobcovi v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ (nar.vl. č. 87/95 Z.z) v znení účinnom od 1.2.2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania bola o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd prvej inštancie konštatoval, že podľa Článku 7 dohody o zvyšovaní

kvalifikácie, žalovaná bola povinná vrátiť náklady hradené zamestnávateľom pri predčasnom ukončení pracovného pomeru najneskôr ku dňu skončenia pracovného pomeru. Poukázal na konanie Okresného súdu Prešov sp.zn. 19Cpr/13/2015, v ktorom bola zamietnutá žaloba žalovanej o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou. Vychádzajúc z nespornej skutočnosti, že pracovný pomer žalovanej sa skončil k 30.4.2015, súd v súlade s Článkom 7 dohody o zvyšovaní kvalifikácie považoval za zistené, že žalovaná sa dostala do omeškania s vrátením nákladov od 1.5.2015, ku ktorému dňu výška úrokov z omeškania predstavovala 5,05 % ročne. Súd prvej inštancie povolil žalovanej úhradu splátok dlhu vo výške 400 € mesačne s prihliadnutím na sociálne a majetkové pomery žalovanej, ktorej priemerný čistý mesačný príjem predstavoval 1.400 €, z čoho uhrádza hypotekárny úver a náklady na bývanie v sume 500 €, 100 € na úhradu škôlky maloletej dcéry, ktorej výchovu zabezpečuje sama, náklady na cestovné 200 € mesačne v súvislosti s dochádzaním do práce do Gelnice. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) prihliadajúc na plný procesný úspech žalobcu, ktorému priznal tiež nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku v časti úrokov z omeškania a výroku o náhrade trov konania podala včas odvolanie žalovaná uvádzajúc, že na zaplatenie úrokov z omeškania bola zaviazaná neprávnym, nakoľko nebola v omeškaní s úhradou dlhu. Pred rozhodnutím danom v spore sa viedlo konanie na Okresnom súde v Prešove o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, ktorý rozhodnutím zo dňa 8.6.2015 v konaní sp.zn. 19Cpr/13/2015 jej žalobu zamietol, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť až v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Prešove vo veci 6CoPr/4/2018 zo dňa 30.5.2019. Ihneď po právoplatnosti rozsudku kontaktovala aj žalobcu s tým, že bola ochotná uhradiť istinu v splátkach, žiadala o odpustenie úrokov z omeškania vzhľadom na nelichotivú osobnú situáciu. Nezavinila trvanie súdneho sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, je slobodná matka, samoživiteľka 4-ročného dieťaťa, na ktoré otec neplatí výživné a zo svojho príjmu uhrádza všetky náklady spojené s úhradou bývania, hypotekárneho úveru a obvyklých životných nákladov. Súčasne žiadala, aby bolo rozhodnuté aj o výške trov konania, ktorá jej nie je známa.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vyslovil názor, že odvolanie žalovanej nespĺňa náležitosti vyžadované § 363 CSP, keďže odvolateľka nevymedzila odvolacie dôvody. Pre prípad iného právneho posúdenia podaného odvolania poukázal na to, že jeho nárok na úhradu istiny je nesporný, a žalovaná je v omeškaní s úhradou záväzku už od 1.5.2015, z ktorého dôvodu má žalobca právo na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 OZ, a na tomto nároku na príslušenstvo pohľadávky trvá. Pretože Civilný sporový poriadok je postavený na procesnej zodpovednosti strany za výsledok sporu, je dôvodné, aby podľa § 255 ods. 1 CSP mu ako plne procesne úspešnej strane sporu bola priznaná aj náhrada trov v rozsahu 100 %. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

5. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovanej ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou, proti výrokom rozsudku, proti ktorým je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, dospievajúc k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

7. Rozsudok v napadnutom výroku o povinnosti žalovanej na úhradu úrokov z omeškania ako vecne správny v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Za opodstatnené považoval odvolanie žalovanej vo vzťahu k výroku o náhradu trov konania, ktoré v napadnutom rozsahu zrušil v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.6.2020 o 10,00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na webovej stránke a úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1,3 CSP.

9. Vo vzťahu k výhradám žalobcu k absencii obsahových náležitostí odvolania žalovanej odvolací súd uvádza, že nedostatok niektorej z náležitostí vymedzených § 363 CSP (označenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, odvolacie dôvody a odvolací návrh), je dôvodom pre odmietnutie odvolania podľa § 386 písm. d/ CSP iba v prípadoch, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Z odvolania žalovanej je však zrejmé v akom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie napáda,

z akých dôvodov, že sa dovoľáva nepriznania nároku na úroky z omeškania a neadekvátnych trov konania, z odvolania je možné vyvodit' právnym poriadkom definované odvolacie dôvody vymedzené § 365 ods. 1 CSP, preto je odvolanie žalovanej preskúmateľné v riadnom opravnom konaní. Odvolanie žalobkyňa podala v časti výrokov rozsudku, ktoré neboli predmetom uznania, a vo vzťahu ku ktorým je preto odvolanie prípustné (§355, §356, §357 písm. m/ CSP).

10. Podľa obsahu odvolania žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody vymedzené § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP teda, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

11. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia, a ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a/,b/,c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol, i keď nemusel prejavit' o výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Za inú vadu konania sa v zmysle judikatúry súdov považuje aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, pochybenie vo vykonanom dokazovaní napr. vykonanie dôkazu nezákonného alebo bez vzťahu k prejednávanej veci, posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

12. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192,193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide aj vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

14. Rozhodnutie súdu, ktorým uložil žalovanej povinnosť na zaplatenie úrokov z omeškania nenapĺňa žiadny z odvolacích dôvodov. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu stanovenom zákonom rešpektujúc povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktorá zaťažuje strany sporu. Vykonané dôkazy súd prvej inštancie vyhodnotil v súlade s § 191, §192 CSP t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie napĺňa tiež atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia, keď obsahuje zrozumiteľné a odvolacím súdom preskúmateľné vysvetlenie dôvodov, na ktorých je založené.

15. V zmysle § 1 ods. 4 Zákonníka práce sa na pracovnoprávne vzťahy subsidiárne aplikujú tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 517 ods. 1,2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení tiež úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

16. Z priebehu konania vyplýva, že medzi stranami sporu nebol spochybnený nárok žalobcu na vrátenie nákladov vynaložených za žalovanú v súvislosti so zvyšovaním jej odbornej kvalifikácie, ktorý nárok

vznikol v dôsledku predčasného skončenia pracovného pomeru so žalovanou z dôvodov závažného porušenia pracovnej disciplíny. Rozsah vynaložených nákladov zamestnávateľom vo výške 1.738,75 €, ako aj čas ukončenia pracovného pomeru 30. 4. 2015 je rovnako nespochybniteľnou skutočnosťou. Povinnosť žalovanej na vrátenie nákladov spojených so zvyšovaním kvalifikácie, ako aj lehota na splnenie tejto povinnosti ku dňu skončenia pracovného pomeru boli obsahom dohody o zvyšovaní kvalifikácie uzavretej stranami sporu dňa 21.10.2009 v súlade s § 155 Zákonníka práce.

17. Súkromnozväzkové vzťahy, kam patrí aj vzťah žalovanej a žalobcu z dohody o zvyšovaní kvalifikácie, sú spravované zásadou „pacta sunt servanda“ (zmluvy je potrebné dodržiavať), s porušením ktorej zásady zákon spája následky v podobe povinnosti platiť úroky z omeškania, nahradiť porušeným záväzkom vzniknuté škody, či uhrádzať trovy konania spojené s uplatnením nároku v konaní pred súdom. Žalovaná, ktorá sa domnievala, že žalobca, ako jej zamestnávateľ s ňou neplatne skončil pracovný pomer, realizovala svoje oprávnenie domáhať sa ochrany svojich práv v konaní pred súdom podaním žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. V súdnom konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru bolo zistené, že žalobca ako zamestnávateľ skončil pracovný pomer so žalovanou oprávnene a v súlade so zákonom, z čoho plynie, že žalovaná sa od počiatku nedôvodne bránila plneniu svojich záväzkov. S uplatnením práva v konaní pred súdom je spojená aj zodpovednosť za následky so súdnym konaním súvisiace v prípade neúspešnej žaloby. Ak v dôsledku rozhodnutia žalobkyne prebiehalo súdne konanie, ktoré znamenalo oddialenie úhrady vzniknutého záväzku na vrátenie nákladov spojených so zvyšovaním kvalifikácie, niet dôvodu túto zodpovednosť prenášať na žalobcu. Žalovaná je teda zodpovedná za existujúce dlhodobé omeškania s plnením svojho peňažného dlhu z platne uzavretej dohody, ktorá zreteľne určovala, ku ktorému dňu vzniká žalovanej povinnosť na vrátenie dlhu.

18. Pokiaľ si veriteľ voči dlžníkovi, ktorý je v omeškani s vrátením peňažnej čiastky uplatní nárok na úroky z omeškania, zákon neposkytuje možnosť súdu takéto úroky z omeškania nepriznať, keďže sa jedná o prirodzenú peňažnú satisfakciu za to, že dlžník nesplnil svoj záväzok tak, ako bolo dohodnuté v zmluve. Tohto záväzku sa dlžník nemôže zbaviť ani poukazom na svoje nepriaznivé majetkové pomery, pokiaľ nedôjde k dohode zmluvných strán o inom spôsobe usporiadania vzájomných pomerov. Keďže niet pochyb, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením svojho dlhu deň po dni ukončenia pracovného pomeru tj od 01.05.2015, od uvedenému termínu je povinná na úhradu úrokov z omeškania vo výške ako boli ustálené súdom prvej inštancie, a ktoré zodpovedajú zákonnej úprave vyplývajúcej z §3 nar.vl SR č. 87/95 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013. Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB k 1.5.2015 zodpovedala hodnote 0,05%, preto úroky z omeškania predstavujú 5,05% ročne. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie úrokov z omeškania je v súlade so zákonnou úpravou, z ktorých dôvodov bol výrok rozsudku v tejto časti v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdený.

19. Odvolací súd preskúmal výrok rozsudku o nároku na náhradu trov konania zohľadňujúc obsah vyjadrení žalovanej v odvolaní, ktorými poukazovala na svoje nepriaznivé osobné pomery. Z odvolania je zrejmé, že pre žalovanú je významný rozsah trov konania žalobcu, vzhľadom na jej limitované možnosti uhrádzať záväzky. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva, že pri zvažovaní možnosti povolenia splátok žalovanej súd prvej inštancie vzal do úvahy jej majetkové pomery prihliadajúc na to, že sa jedná o osamelého rodiča zabezpečujúceho starostlivosť o maloleté dieťa, ktorý má zvýšené náklady aj v súvislosti s dochádzaním na pracovisko mimo miesta bydliska. V odôvodnení rozsudku však absentujú úvahy súdu, či na tieto okolnosti vzal zreteľ aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, keď aj bez návrhu je súd oprávnený vyhodnotiť, či existujú podmienky podľa § 257 CSP umožňujúce výnimočne celkom alebo sčasti nepriznať náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa môžu spočívať tak v majetkových, sociálnych a osobných pomeroch sporových strán, ako aj v okolnostiach sporu, či môžu byť dané charakterom procesnej situácie. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval za opodstatnené umožniť žalovanej úhradu dlhu v splátkach práve s odkazom na jej pomery a napriek nesúhlasu žalobcu, bolo nanajvýš opodstatnené, aby sa k uvedeným okolnostiam vyjadril aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov. Aplikácia § 257 CSP neznamena bezvýhradne povinnosť súdu nepriznať procesnej strane sporu trovy konania, ale je priestorom na spravodlivé usporiadanie právnych pomerov strán, umožňujúce čo i len čiastočne prihliadať na osobitosti prejednávanej veci, či nepriaznivú situáciu u niektorej zo strán sporu, vo vzťahu ku ktorej, v pomere k protistrane, by sa plná náhrada trov konania mohla javiť ako nespravodlivá. Súd prvej inštancie však

žiadne takéto okolnosti v konaní neskúmal, ani sa k nim nevyjadroval, čím zaťažil konania procesnou vadou zakladajúcou dôvod na zrušenie rozhodnutia vo výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

20. V opätovnom konaní súd prvej inštancie vyzve žalobcu na vyjadrenie k nožnej aplikácii § 257 CSP a v rozhodnutí uvedie, či v danej veci existujú okolnosti umožňujúce sa odchyliť od princípu zodpovednosti strán sporu za procesný výsledok konania, ktorý vyplýva z § 255 CSP. Ak zistí podmienky pre použitie § 257 CSP, svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby sa vysporiadal so všetkými otázkami významnými pre aplikáciu tohto ustanovenia. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§262 ods. 1 CSP). Avšak o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods.1 , 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).